

1. Bud' Bohu chvála, dík a čest a pozdravení,
že vzešla nová ratolest na vinném kmeni!
Z milosrdenství Otcova jsme údy Těla Kristova
a putujeme s ním za Božím královstvím.
2. Teď k slovu Pravdy, křesťané, nebud'me hluší,
ať nám Duch Boží zavane až do dna duší.
Vždyť podle svatých zjevení jsme z Ducha nově zrozeni,
v něm Bůh nás všechny zve do ráje lásky své.
3. Co mluvil Bůh, jsme slyšeli, jen dejme víru
všech nejlepšímu Příteli a Králi míru.
Ta slova v srdci chovejme, svědectví v činech vydejme
těm, které svěřil nám do péče Pán Bůh sám.
4. Ó radujte se, andělé, v radosti naší,
že k duši posud ztemnělé sám Duch se snáší!
Až ji svým světlem rozjasní, kmen církve si ji přivlastní,
tu mladou ratolest, ať plody může nést.
5. Maria, Matko milosti, ty hvězdo stálá,
své dítko Otci z výsosti jsi v oběť dala.
Buď svatého křtu svědkyní a bezpečnou ochránkyní
té duše zrozené z Božího pramene!

SM

NEBEŠTÍ KAVALÉROVÉ • 160

1. Ne - be - ští ka - va - lé - rové, vin - šuj - te ště -
stí. Vy jste mé svat - by druž - bo - vé, ved -
te z ne - ště - stí ne - věs - tu mou, vám
se věří. Mně a vám se o - na svěří. Ved -
te ji, an - dě - lé, ke mně archan - dě - lé.

2. Ó Michale, můj rytíři, meč již vytáhni.
Ó věrných duší vartýři, tě nevyhání
žádná z tvé moci zchytralost,
v tobě je obrova stálost,
ved' milou mou ke mně, přej hostinu ve mně.
3. Andělé, moji vůdcové, ruce podejte.
Nebeské svatby družbové, mne Kristu dejte,
s kterým bych se radovala
a na věky hodovala.
V nebeském paláce, k té pomozte lásce.